

haft erhvervs- og økonomiministeren under beskydning i dag, og jeg har ikke hørt nogen som helst svar på, hvordan man vil undgå, at det her kan få ret seriøse samfundsøkonomiske problemer i kølvandet. Der vil følge samfundsøkonomiske problemer i kølvandet på de her salg, hvis ikke vi på en eller anden måde får det reguleret.

Det andet er: Det var jo ikke det her, nogen af os havde forestillet os, da vi snakkede om, at vi ville have en strukturudvikling på det danske elmarked. Da forestillede vi os en fair og fri konkurrence, hvor de dygtigste skulle udvikle sig, hvor der skulle være sammenlægninger, og hvor vi skulle have helt nye folk på banen.

Kl. 19.25

Det, vi risikerer nu, er jo en ny monopoldannelse. Vil ministeren og regeringen, når DONG har opkøbt halvdelen af de kommunale elselskaber, stadig væk læne sig tilbage og sige, jamen det er jo bestyrelsen i DONG, der må afgøre det, og det skal vi ikke blande os i osv.? Eller ser man overhovedet ikke nogen problemer i, at vi slet ikke har noget som helst hold på det her?

Det tredje, og det synes jeg sådan set er det mest seriøse problem ved ikke at foretage sig noget, er, at det bliver forbrugerne, der kommer til at betale, eller rettere sagt en del af forbrugerne kommer til at betale denne her fest, for der er ikke andre. Derfor er det mig så meget desto mere uforståeligt, fordi jeg ved, at det ligger ministeren meget på sinde med lavere elpriser, at man bare vil sidde, læne sig tilbage og se på, at der bliver udskrevet en ny milliardregning til elforbrugerne i Danmark.

For mig at se ville løsningen og i og for sig den eneste anstændige løsning være, at vi satte os omkring et bord og diskuterede igennem, hvad det var, vi ville med den her elliberalisering, diskuterede det element, som handler om ejerstrukturen, den strukturudvikling, som vi er enige om der er brug for, diskuterede et andet element, vi heller ikke har fundet svaret på, nemlig kapacitets- og forsyningssikkerhedsproblematikken, diskuterede miljøkravene, miljøudviklingen, diskuterede prisudviklingen under ét og fik et samlet, bredt dansk forlig, som kan holde, og som ikke vil stå og blafre i vinden i de næste 5-10-15 år til skade for alle parter, blokerende for enhver investering, blokerende for fri konkurrence, blokerende for en udvikling i det hele taget på området. Jeg fatter simpelt hen ikke, at regeringen ikke har ansvarlighed til at påtage sig at skabe et så bredt forhandlingsgrundlag.

Det skal være min opfordring til ministeren herfra, at man på et tidspunkt besinder sig og indkalder til sådanne forhandlinger. Vi vil indgå i det med meget åbent sind. Vi tror i og for sig, som ministeren også selv indikerede tidligere, at vi et langt stykke ad vejen deler de politiske målsætninger, men jeg skal love for, at vi ikke er kommet særlig langt i diskussionen om, hvordan vi når dem.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Denne sag handler jo om udsalg af arvesølvet, men i den her sag er det værre, end det plejer at være, fordi når man sælger arvesølvet i en familie, så er det jo ofte sådan, at det dog er hele familien, som i det mindste får en middag ud af det eller et eller andet. Men her er der altså nogle enkelte familiemedlemmer, der har fået tiltrånet sig alt arvesølvet og er indstillet på at begynde at sælge det, i første omgang måske Herning og Gentofte Kommuner, og så er der altså andre, der sidder med skægget i postkassen.

Det synes vi i Enhedslisten simpelt hen ikke er rimeligt, især ikke, fordi det jo er fuldstændig tilfældigt, hvem der har ejendomsretten til de her selskaber i forhold til, hvem der har bidraget til opbygningen af selskaberne, hvem der har skabt værdierne og betalt dem.

Jeg har fornemmet på debatten, at det er sådan, at der i Folketinget faktisk er et flertal, der er enig i, at den skævdeling, der kan opstå, hvis det er sådan, at de mange hundrede tusinde forbrugere, som har været med til at opbygge det her, ikke får nogen som helst andel i en eventuel salgsværdi, vitterlig er dybt urimelig.

Det er, som om ministeren ikke har hørt det. Nu nikker ministeren. Han har hørt det. Men hvis ministeren har hørt det, så burde ministeren også tage den konsekvens at indbyde Folketingets partier til en forhandling om, hvordan vi så kan løse det problem og undgå, at nogle ganske få familiemedlemmer stikker af med arvesølvet og sælger det, mens de andre ingen andel får.

Det har også været et tema i debatten, at i virkeligheden svarer en udpumpning af 25-30-40-50 mia. kr. på den her måde jo til, at man lavede det som ufinansierede skattelettelser. Det vil have den samme virkning på økonomien som ufinansierede skattelettelser. Jeg har godt hørt, at der så har været en diskussion af, at det så bli-